

AĞIT

Dilaver CEBECİ

“Özgür”dü, “bağımsız”dı, ne istese yapardı
Karabaştan yavuzdu, baykuş gibi çapardı
“Uygardı”, “sevecen”di, dil açar, dil kapardı
O güzelim saltanat heyhat bir anda bitti!
Yarım koyup işini Agop tamu’ya gitti..

Bilgeydi, filozoftu, pek çok “yapıt” vermişti
“Öztürkçe” bahçesinden nice “tilcik” dermişti
Son oku atmak için tam yayını germiştii
Öfkelendi Azrail, dedi ki “Artık yetti!”
Semâdan buyruk geldi, Agop tamu’ya gitti..

Uyudu Ararat’ta çok tatlı düşler gördü
Uyandı üstümüze dolu-dizgin at sürdü
Hasılı başımıza yetmiş çift çorap ördü
Alnı yere gelmeyen bir bulunmaz yiğitti
Yoktu dünyada rakip, Agop tamu’ya gitti..

Şu kargaca “yapıt”lar kaldı bize hatıra
Hayat onca “yaşam”dı, “dize” derdi satıra
İnatlaşma çenginde, baskın idi katır’a
Ceddinin ardı sıra usanmadan seyirtti
Erişti maksadına; Agop tamu’ya gitti..

Altmış mumluk “aydınlar” mırıl mırıl ağlasın!
“Çevirmen”ler, “yazman”lar hırır hırıl ağlasın!
“Kurum”lular diz dövsün zırlı zırlı ağlasın!..
Karartısı kayboldu, yâni ansızız yitti
Koynunda haç’ı ile Agop tamu’ya gitti..